

EEN ROOS IN DE SNEEUW

Hóe komen wij het wónder nabij,
een roos in de sneeuw voorwaar?!
En door de strenge vorst kreeg zij
een lichaam van ijs, als glas zo klaar.

Eenzaam stond zij in de sneeuwwoestijn,
onbeweeglijk en fier in de ijskoude wind.
Doch zacht zei haar ziele van binnen tot mij:
'Weet dat je mij daarginder weer vindt!'

Onzekerheid drukte de vleugelen neder;
is er voor ons wel goed nieuws ophand?
Maar ik geloof: eens zie ik je weder,
ginds als mijn bruid in het geestesland!

Sergej O. Prokofieff

Dornach, 14 december 2012

Как приблизиться к чуду: к розе,
Что в бескрайних снегах расцвела.
И тело её на жестоком морозе
Из призрачного стало стекла.

Одиноко и строго она стояло;
Недвижима на холодном ветру.
Но душа её мне тихо сказала,
Где я снова однажды её найду.

Неизвестность сдавила крыльев размах.
Нам хороших не ждать вестей.
Но я верю там, в надзвёздных мирах,
Ты Невестой будешь моей.

Bron: *Mistitsjeski ogonj doesji* (Moskou 2013)
Vertaling: Ton Jansen